

PatzvanderSloot

Visual Storytelling

Oktober, I.O 2025

Patz vander Sloot

Visual Storytelling

Utrecht, oktober 2025

In een wereld waarin beeld steeds belangrijker wordt, is de kracht van visueel vertellen onmisbaar. Een sterk beeld maakt in één oogopslag duidelijk waar je voor staat en blijft hangen.

Vertel jij jouw verhaal al in beeld?

Verhalen bedenken vormt de kern van mijn werk: van boeken en films tot verhalen voor producten, games en ruimtelijke ervaringen als publiekruimtes. Fotografie is daarbij mijn belangrijkste gereedschap geworden voor storytelling.

In dit overzicht vind je recente fotoseries en beelden die mijn kwaliteiten als verhalenmaker en fotograaf laten zien en die ik graag inzet voor jouw missie.

Veel plezier!

Patz vander Sloot

Utrecht, October 2025

In a world where images are becoming increasingly important, the power of visual storytelling is indispensable. A strong image makes clear in an instant what you stand for—and it stays with you.

Are you already telling your story through images?

Creating stories is at the heart of my work: from books and films to stories for products, games, and spatial experiences such as public spaces. Photography has become my most important tool for storytelling.

In this overview, you'll find recent photo series and images that showcase my skills as a storyteller and photographer—skills I am eager to use for your mission.

Enjoy!

Patz vander Sloot

Mahattan on the Maas

Patz vander Sloot / Rotterdam '25

Series

Ik ben stiekem nooit een tegenstander geweest van verhaal-clichés. Zeker wanneer je weinig tijd hebt om een verhaal te vertellen, kunnen bekende motieven heel effectief zijn. Voor een korte serie over de zuidoever van Rotterdam koos ik daarom toch voor het verhaal van de Wilhelminapier, die de stad de bijnaam ‘Manhattan aan de Maas’ gaf. Ik ging vol voor de New York-sfeer, maar wel met de nuchterheid en eenvoud van Rotterdam als basis.

I've never really been against story clichés. Especially when time is limited, familiar motifs can be very effective. For a short series about Rotterdam's south bank, I chose to tell the story of the Wilhelminapier, which earned the city the nickname "Manhattan on the Maas." I went all in on the New York vibe, but with Rotterdam's trademark simplicity and down-to-earth spirit as the foundation.

34°C/25°C

Utrecht Amsterdam '25

Series

Terwijl de warmte als een deken over de stad neerdaalt, wordt het gebruikelijke rumoer door de hitte gedempt. De straten blijven leger; slechts enkelen verplaatsen zich van schaduwplek naar schaduwplek.

Als contrast dwaal ik in de serie 34°C/25°C ook rond in de ondergrondse stad, waar niets aan de hand lijkt. Meetbaar verschilt het er nauwelijks van normaal, maar voelbaar resoneert er een echo van de trager lopende stad.

As the heat settles over the city like a blanket, the usual bustle is muffled by the temperature. The streets remain emptier; only a few move from one patch of shade to another.

In contrast, in the series 34°C/25°C, I also wander through the underground city, where nothing seems amiss. Measurably, it differs little from normal, yet there is a palpable echo of the city's slower pulse.

Patz vander Sloot Utrecht/Amsterdam '25

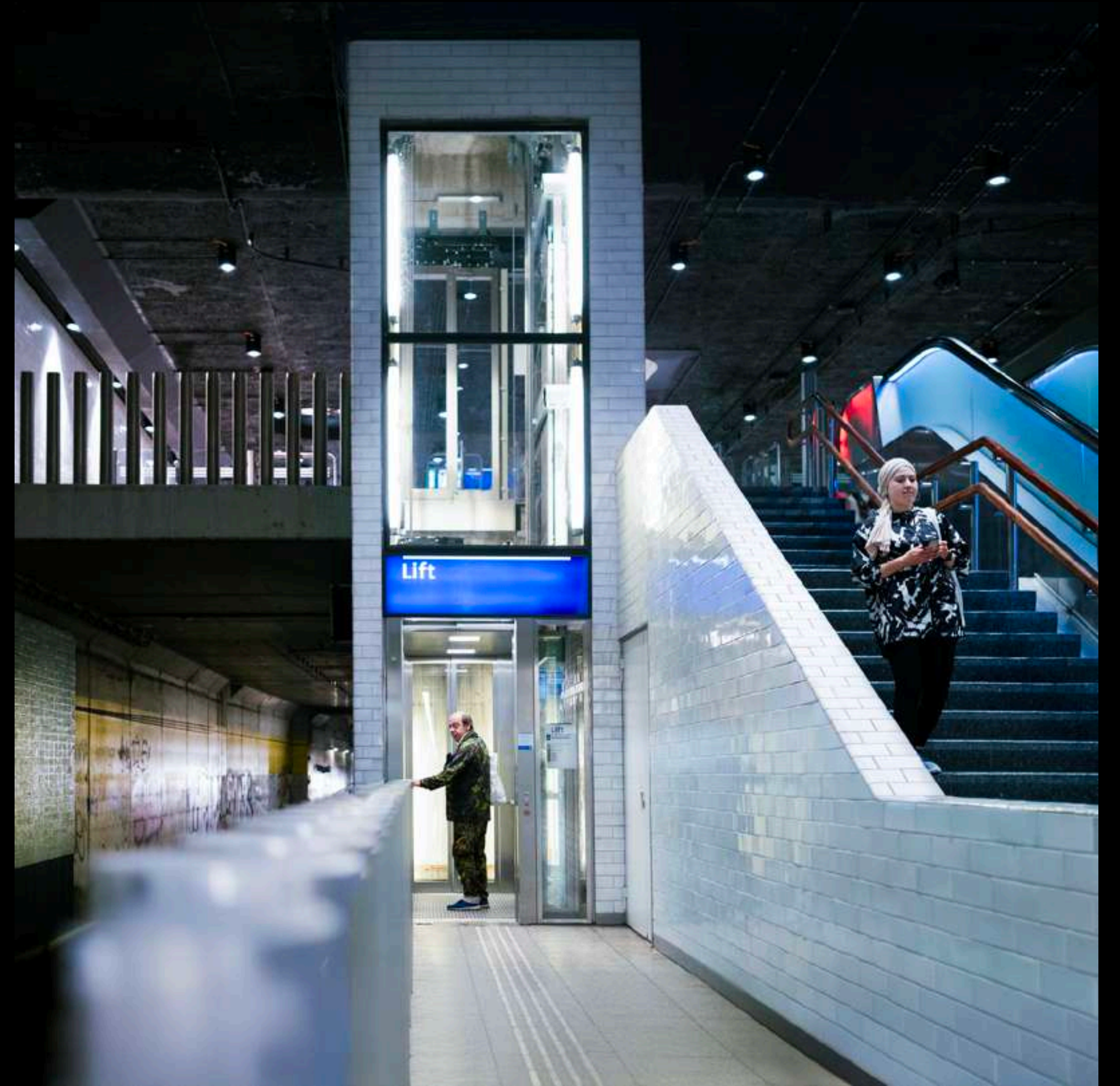
34°C / 030

25°C / 020

34°C / 030

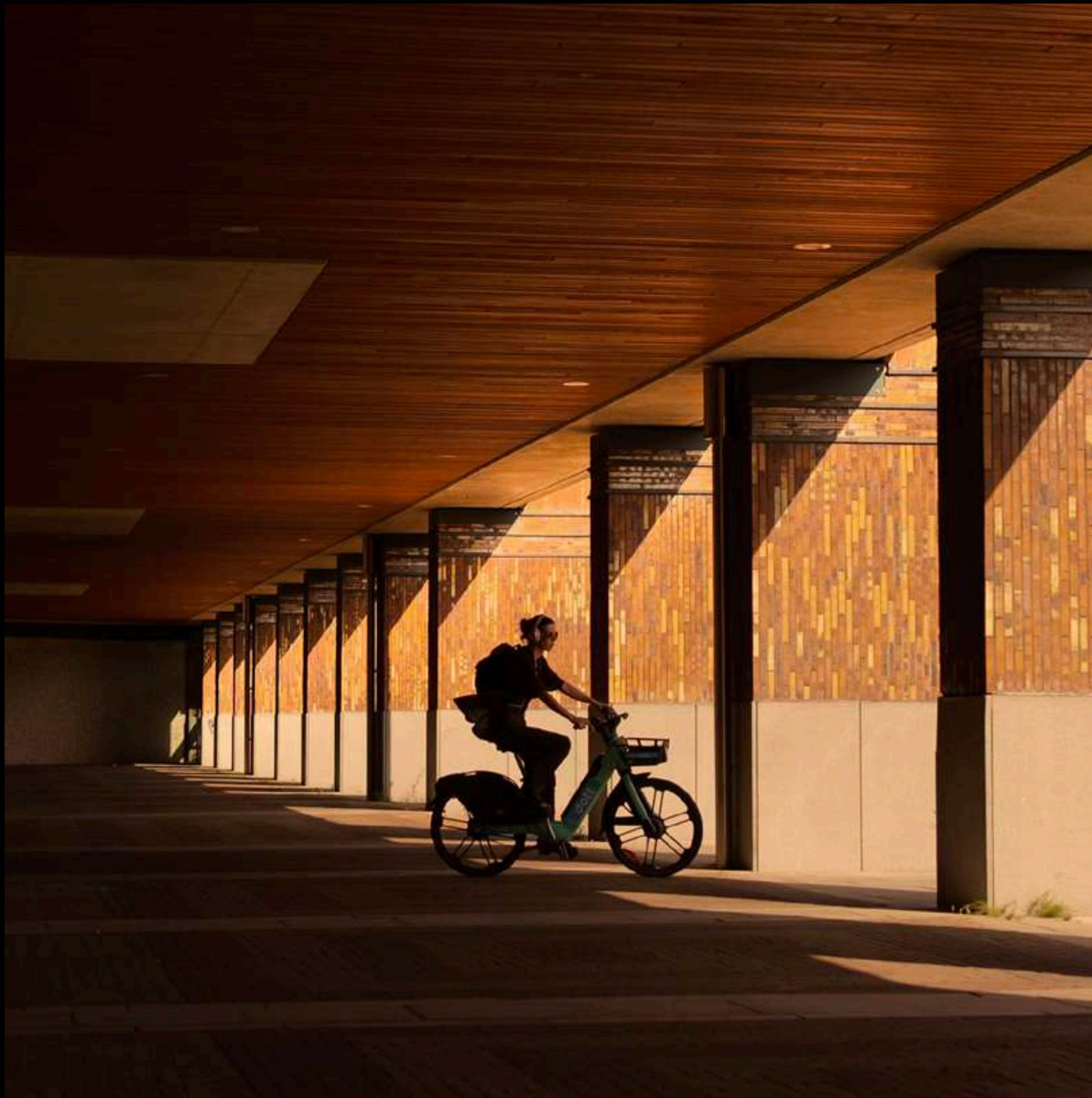
25°C / 020

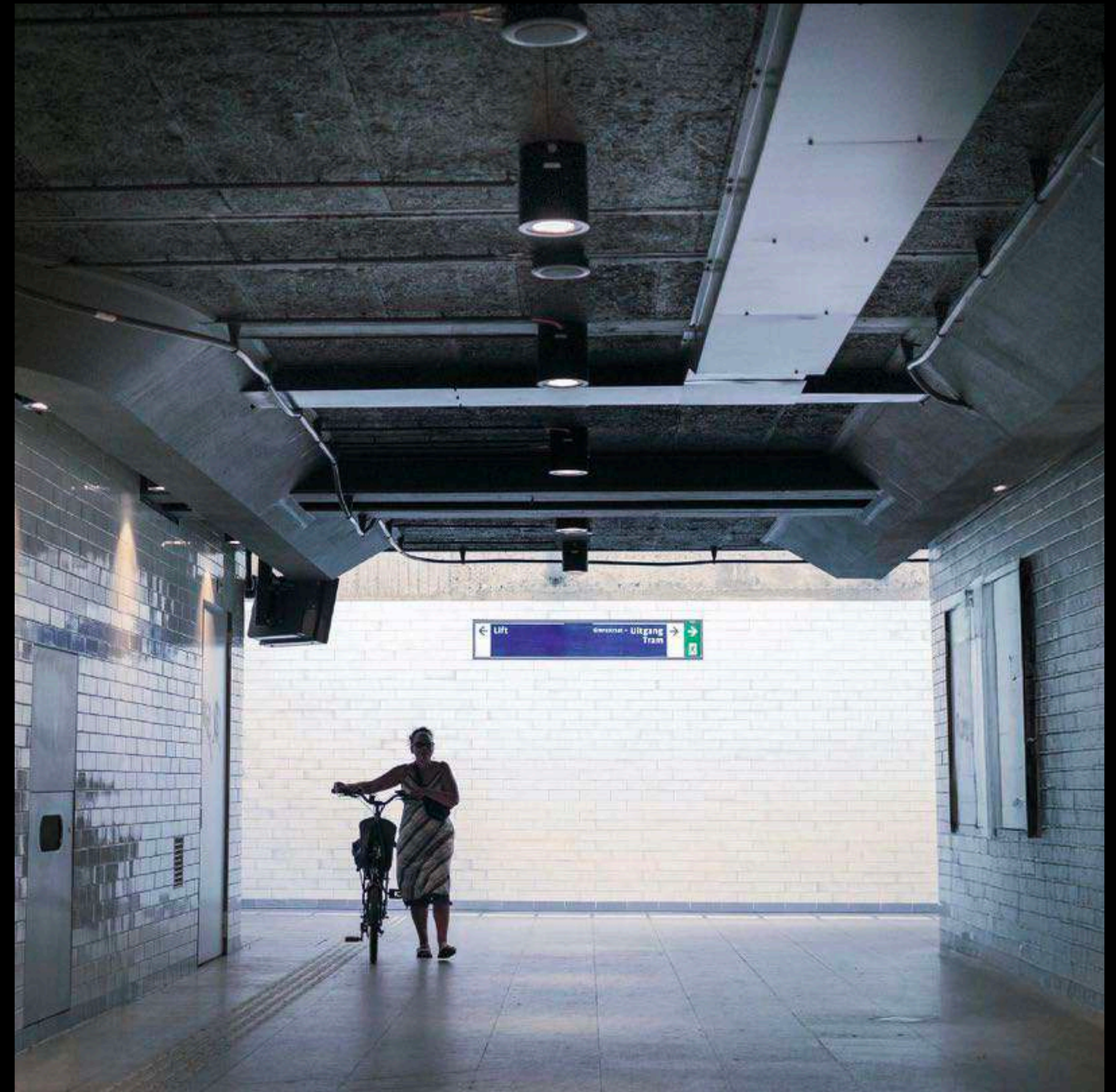
34°C / 030

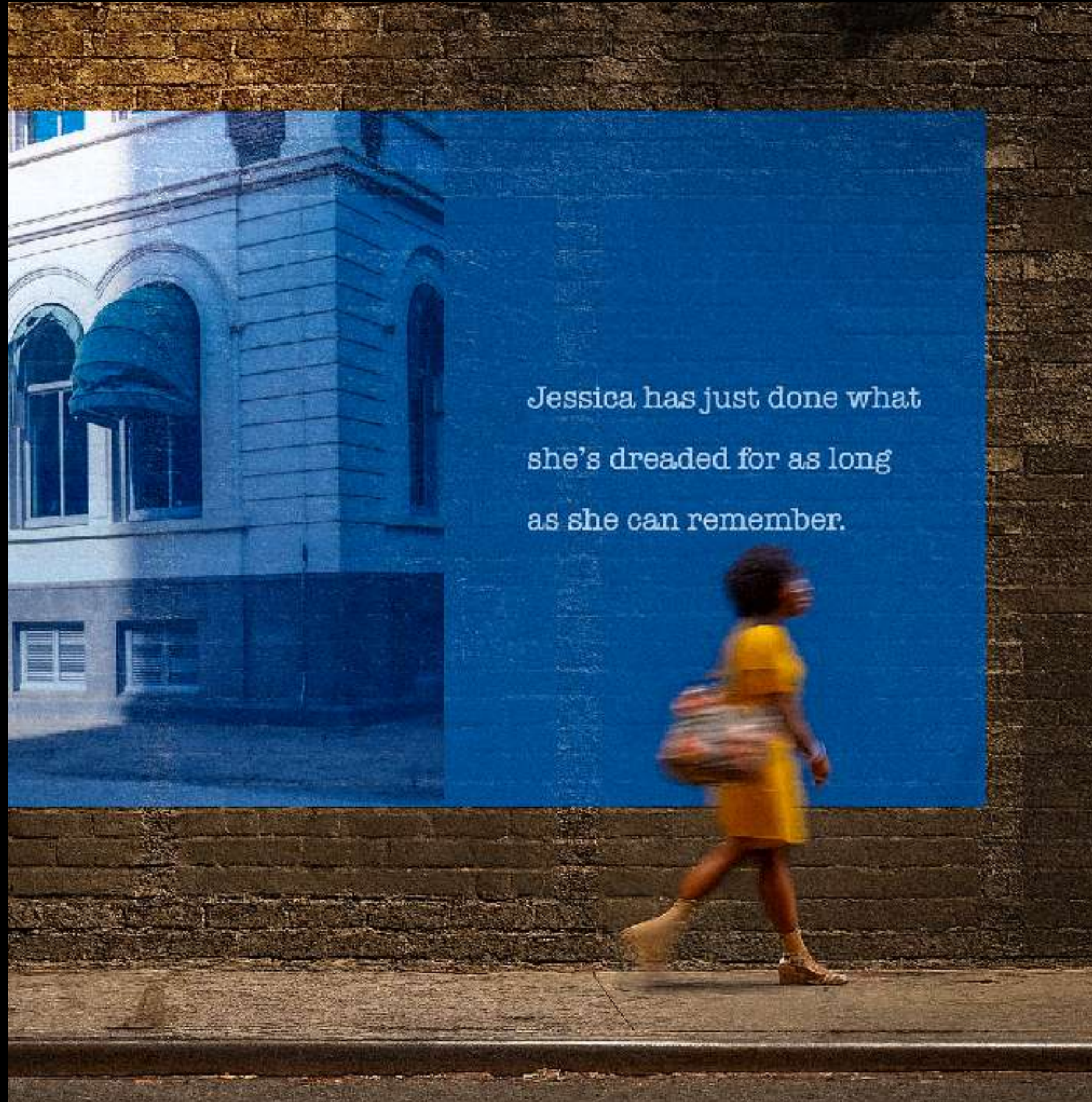
25°C / 020

34°C / 030

25°C / 020

To turn a corner.

Utrecht '25

Series

Mensen zijn fascinerend. Al helemaal als je bedenkt hoeveel verhalen iedereen met zich meedraagt.

Als experiment fotografeerde ik onbekende mensen vlakbij de hoeken van gebouwen en gebruikte ik de hoek in het beeld als metafoor voor verandering. De persoon, de tekst en de hoek suggereren een mogelijke wending in het leven van de figuur die zich buiten het beeld verder zal ontvouwen.

People are fascinating. Especially when you consider how many stories each person carries with them.

As an experiment, I photographed strangers near the corners of buildings and used the corner in the image as a metaphor for change. The person, the text, and the corner suggest a possible turning point in the life of the figure, which will continue to unfold beyond the frame

Jessica has just done what
she's dreaded for as long
as she can remember.

An hour from now, Maureen's
deepest wish will come to life.

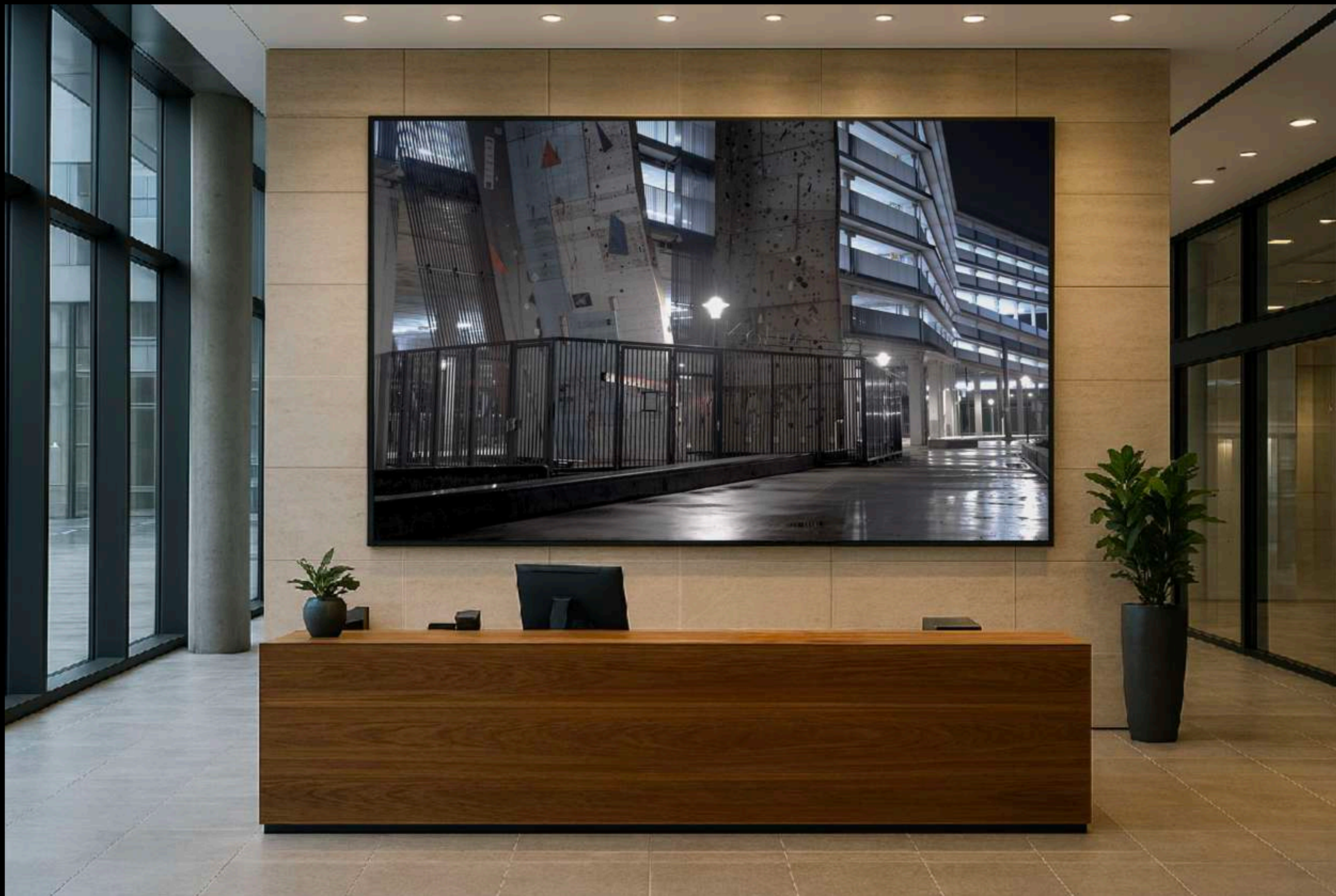

Mark drifts home, doubting
he'll ever know excitement.

3AM

Utrecht Girona Rotterdam '23 '24 '25

Series in progress

In de serie '3AM' onderzoek ik in verschillende steden de nachtelijke sferen, waarbij de mens bewust buiten beeld blijft.

In the series 3 AM, I explore the nocturnal atmospheres of various cities, intentionally omitting people from the frame.

10 TACOS
&
TAPES

Re-Read
LIBRERIA LOWCOST

Echoes of Last Sunlight.

Utrecht '25

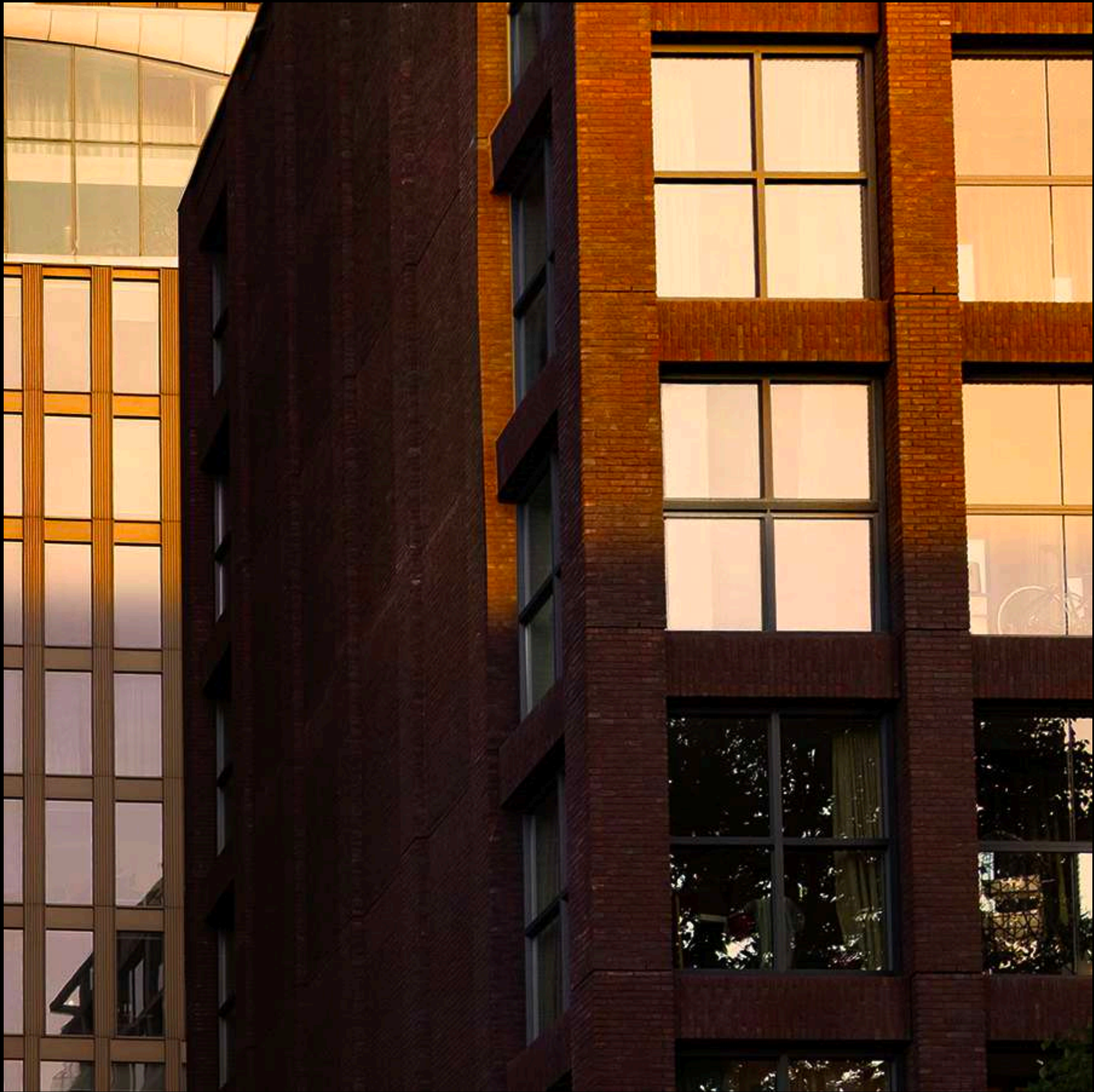
Series

Ik heb een fascinatie voor de overgang van dag naar nacht. Drie beelden uit de serie 'Echoes of Last Sunlight', waarin ik de laatste zonnestralen op gebouwen laat zien voordat de zon onder de horizon is verdwenen.

I have a fascination with the transition from day to night. Three images from the series 'Echoes of Last Sunlight', in which I capture the final rays of sunlight on buildings just before the sun disappears below the horizon.

Citizen

Girona '23

Series in progress

In de serie 'Citizen' creëer ik een vervreemdend effect door op normaal drukke locaties in steden letterlijk één persoon in beeld te brengen. Plotseling speelt deze persoon de hoofdrol op een podium dat normaal gesproken wordt gedomineerd door mensenmassa's, en krijgt de persoon eindelijk de aandacht waar hij of zij naar verlangt.

In the series 'Citizen' I create an alienating effect by putting one person on screen at normally busy city locations. Suddenly this person plays the leading role on a stage normally dominated by crowds of people, and the person finally gets the attention he or she longs for.

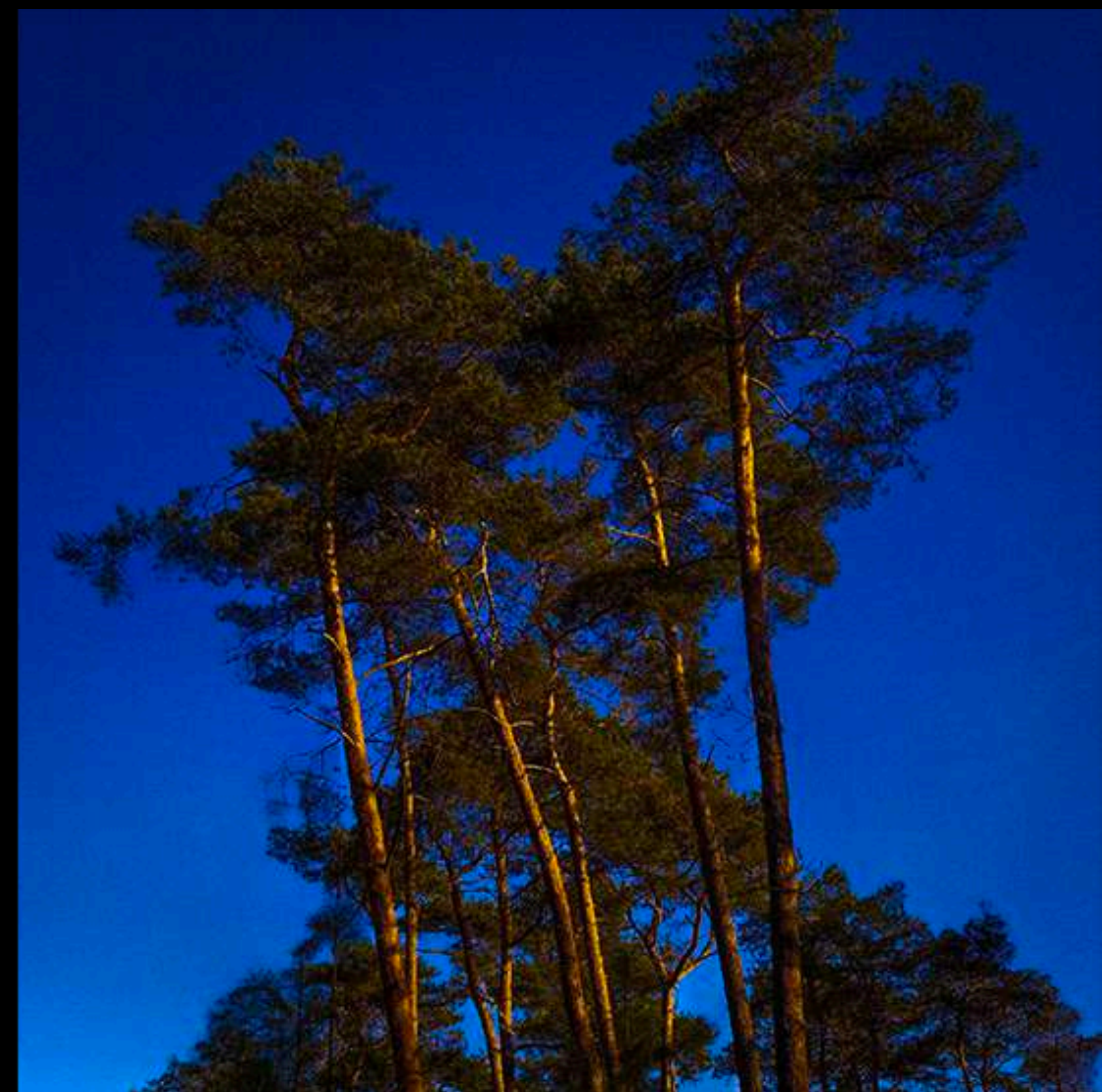
Yellow, Orange and Blue

Bilthoven '25

Ik heb een voorliefde voor wat het oranje gele licht van het 'Golden Hour' kan doen met objecten. In deze kleine serie twee voorbeelden: een drieluik van boomportretten en een solobeeld waarin de laatste zon zijn licht op de natuur projecteert.

I have a fondness for what the orange yellow light of the 'Golden Hour' can do with objects. In this small series, two examples: a triptych of tree portraits and a solo image in which the last sun casts its light onto nature.

TREE OF LIFE

Bilthoven '23, '24 '25

Series

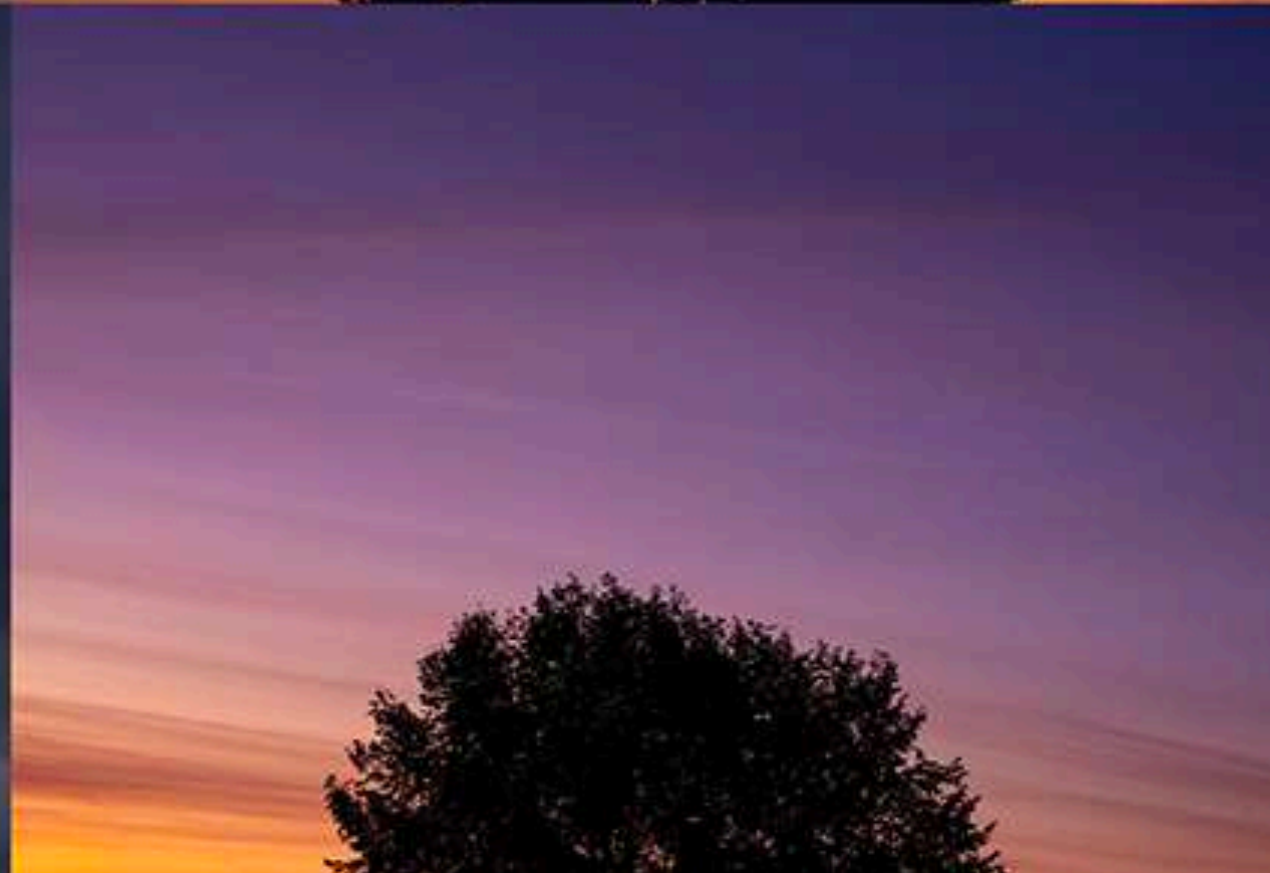
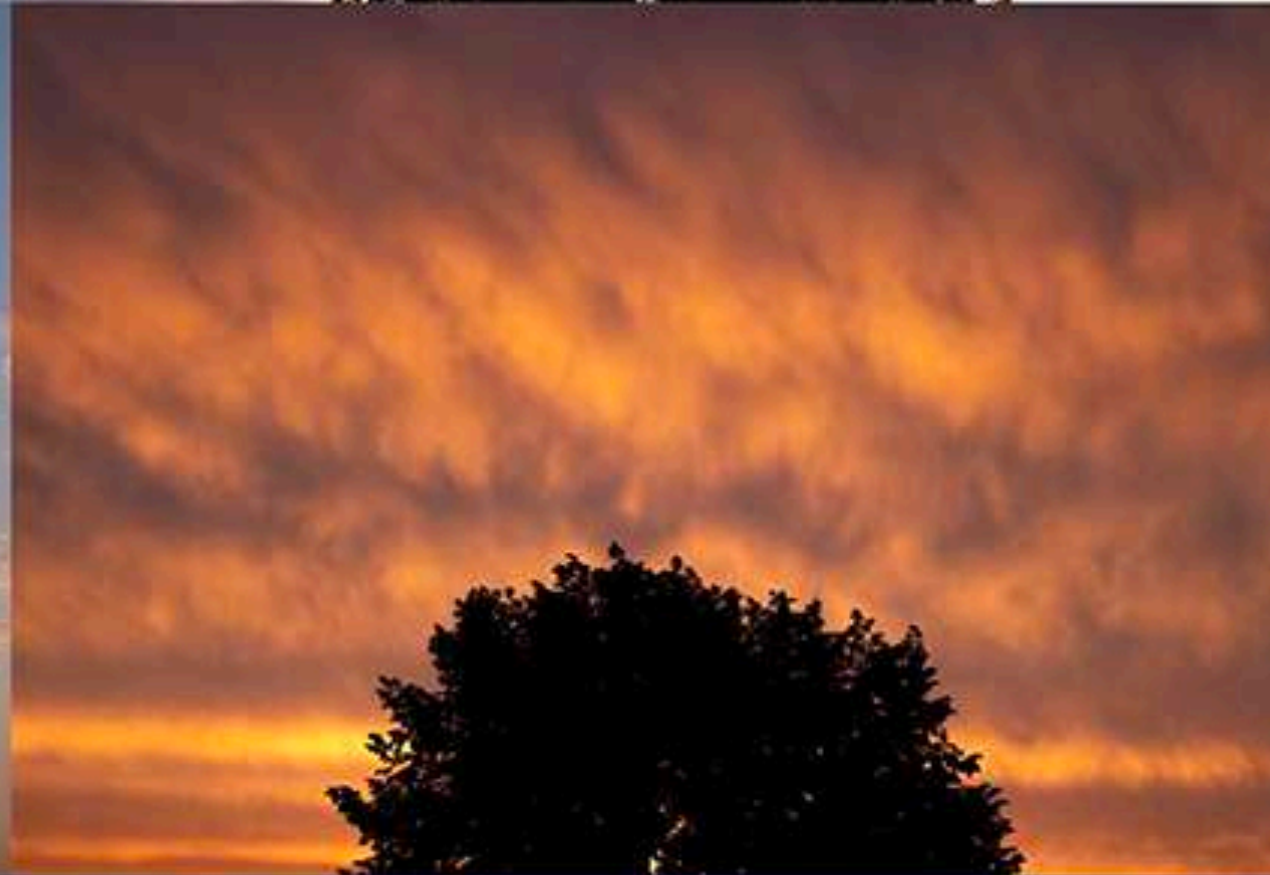
Mijn vader heeft mij geleerd om naar de lucht te kijken. Mijn verwondering voor al die vormen en al die verschillende soorten en kleuren licht is nooit weggegaan. Met "tree of Life" portreter ik niet alleen een reeks van luchten en lichten, de toeschouwer - in de vorm van dezelfde boom- verandert mee.

My father taught me to look at the sky. My wonder at all those shapes and all those different kinds and colours of light has never gone away. With 'Tree of Life', I not only portray a series of skies and lights but the viewer - in the form of the same tree - also changes along.

NOT WELCOME HERE

Patz vander Sloot Breda Rijnauwen Bilthoven '23 '24 '25

serie in progress

Ik ben gefascineerd door de complexe relatie tussen mens en natuur in Nederland, waar bijna elk landschap door mensenhanden is gevormd. De terugkeer van de wolf roept vragen op: betreedt hij ons domein, of heeft hij juist recht op deze plekken en zijn wij de indringers?

Deze serie toont dieren die onwennig de onze verkennen. Maar wat is eigenlijk hun wereld, en wat is onze wereld?

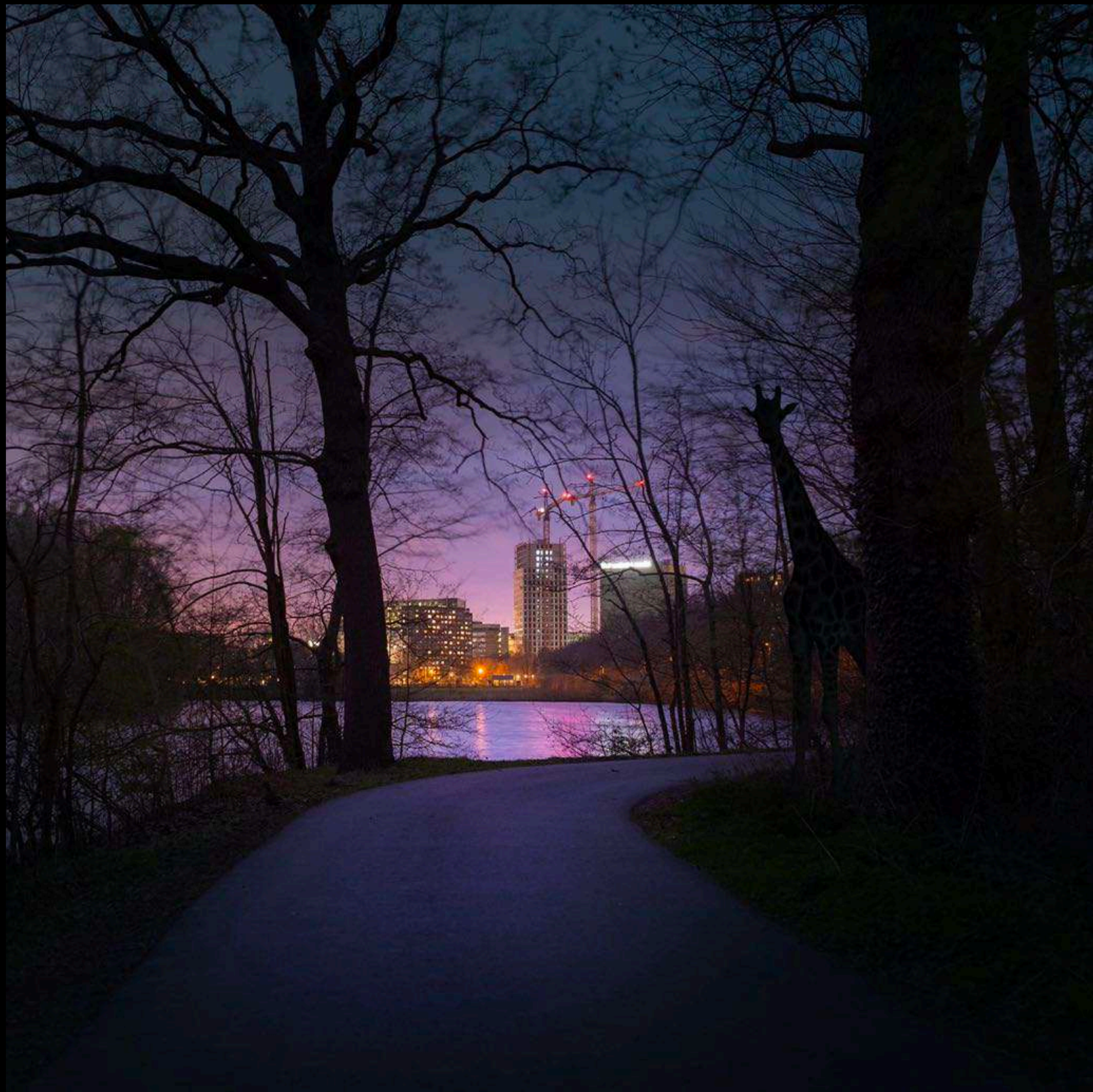
I am fascinated by the complex relationship between humans and nature in the Netherlands, where almost every landscape has been shaped by human hands. The return of the wolf raises questions: is it entering our domain, or does it have a rightful place here, and are we the intruders?

This series shows animals awkwardly exploring our world. But where exactly does their world end, and where does ours begin?

'The deer in the forest' was used in the 'Ameliswaardig' expo-event, funded by:

≡kfheinfonds **VSBfonds,**
iedereen doet mee

BETWEEN LIGHT AND THE DARK

'23 '24

Series in progress / Between light and the dark / Nautical Dusk

De overgang van zonsondergang naar nacht inspireert mij. In deze serie onderzoek ik de drie schemerfases na het 'gouden uur': de civil dusk, waarin je nog zonder kunstlicht kunt zien; de nautical dusk, waarin de eerste sterren verschijnen en de straatverlichting aangaat; en de astronomical dusk, waarin de duisternis overheerst en slechts een glimp daglicht resteert.

The transition from sunset to night has always fascinated me. In this series, I explore the three twilight phases that follow the 'golden hour': civil dusk, when one can still see without artificial light; nautical dusk, when the first stars appear and streetlights switch on; and astronomical dusk, when darkness takes over and only a faint trace of daylight remains.

'Polder' and 'Beach' were shown in the group exhibition of the 'Huis van Betekenis' show at the Kunstuitleen, Utrecht, The Netherlands.

The Hill We Climb

Utrecht '25

Solo image

Als verhalenmaker ben ik natuurlijk dol op avonturen vol ‘vallen en opstaan’. Geïnspireerd door het gedicht *The Hill We Climb* van de Amerikaanse dichteres Amanda Gorman maakte ik dit beeld als metafoor voor onze persoonlijke levensreis. Zoals het in het leven ook gaat, kunnen verschillende factoren onze reis bepalen. Dit beeld bestaat uit drie elementen die samen het geheel vormen: het overall licht dat zorgt voor een verlicht pad op de trap, de wolkenlucht die bijdraagt aan de sfeer, en tot slot onze reiziger die in de juiste houding op de juiste plek staat.

*As a storyteller, I naturally love adventures full of ‘trial and error’. Inspired by the poem *The Hill We Climb* by American poet Amanda Gorman, I created this image as a metaphor for our personal journey through life. Just as in life, various factors can shape our path. This image consists of three elements that together form the whole: the overall light that illuminates the stairway, the clouded sky that adds atmosphere, and finally the traveler, positioned in the right place with the right posture.*

Côte Néerlandaise

Patz vander Sloot / '25

Triptych

Huizen aan de kust hebben vaak iets magisch. Ze zijn niet alleen gebouwd om weer en wind te weerstaan, maar stralen ook een gevoel van luxe uit. Soms lijken ze – als een groep pinguïns – dicht tegen elkaar aan te schuilen, en soms juist – heel demonstratief en trots – als een bastion alleen de wind te trotseren

Coastal houses often have something magical about them. Not only are they built to withstand wind and weather, but they also radiate a sense of luxury. At times, they seem to huddle together like a group of penguins, seeking shelter; at other times, they stand proudly and defiantly – like a lone bastion – braving the wind on their own.

Tulpenburgh

Patz vander Sloot / Utrecht '25

Serie

Zelfs na 25 jaar inwoner te zijn van Utrecht ontdek ik nog steeds stadsparels; de Laan van Puntenburg. Aan de ene zijde moderne, grote gebouwen, aan de andere zijde oude, statige panden. Eén van die panden, de achterzijde van het voormalige hoofdgebouw II van de Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen, is wonderschoon.

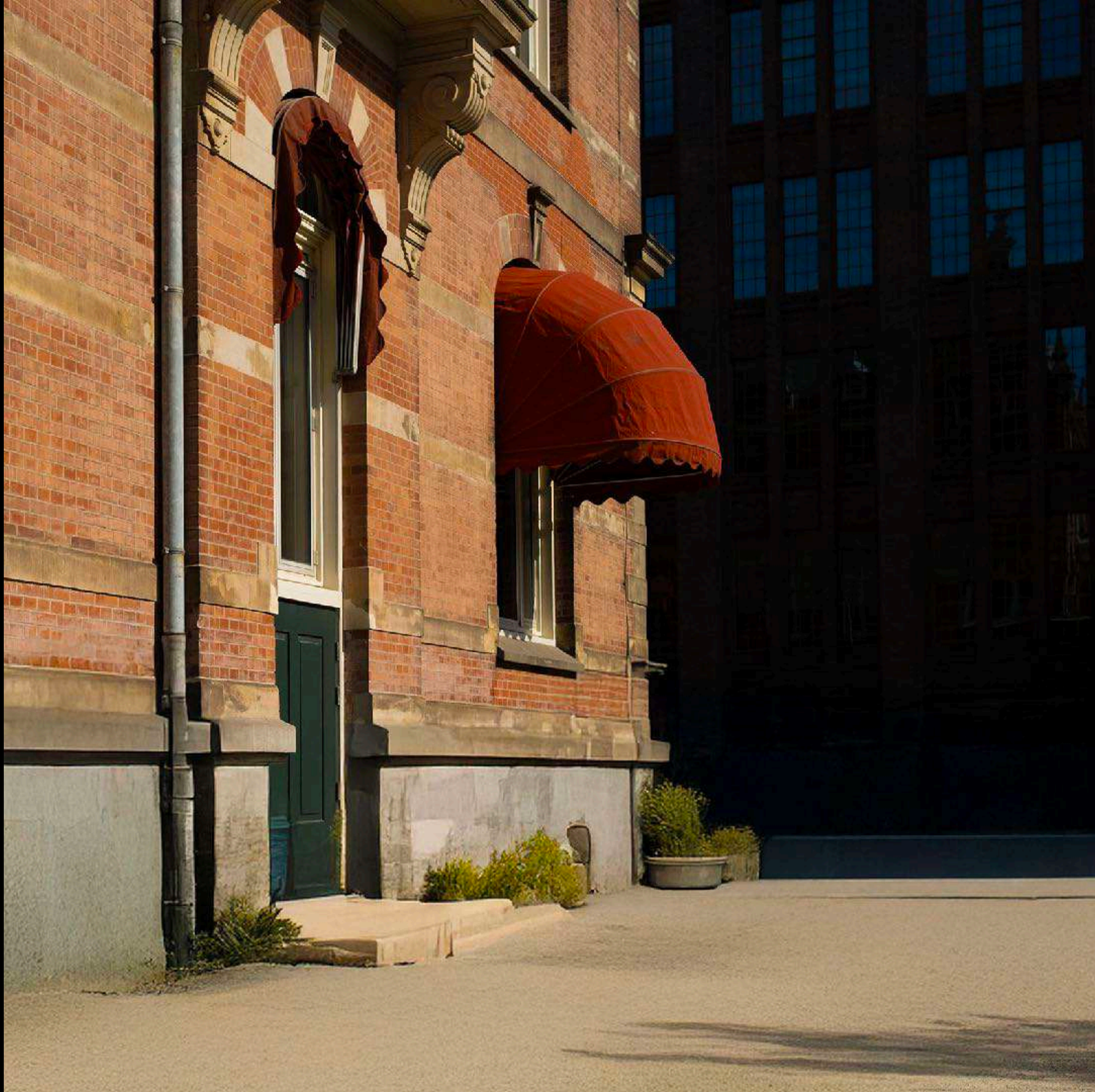
Doordat de achteringang aan de Laan van Puntenburg zit – de chique, grote opgang bevindt zich aan het Moreelsepark – is de functie raadselachtig; eerder een grote villa dan een kantoorgebouw. In deze korte serie een vijftal beelden op een zonnige namiddag in augustus.

Even after 25 years of living in Utrecht, I still discover hidden gems, such as the Laan van Puntenburg. On one side stand modern, large buildings; on the other, old, stately houses.

One of these, the rear façade of the former main building II of the Maatschappij tot Exploitatie van Staatsspoorwegen, is magnificent. Since the rear entrance is located on the Laan van Puntenburg – with the elegant grand entrance facing the Moreelsepark – its function remains puzzling; it resembles a grand villa more than an office building. This short series presents five images captured on a sunny August afternoon.

Otherworldly

Utrecht '25

Serie

Wat maken mensen toch mooie dingen! Een bijna buitenaards gebouw, ogenschijnlijk achteloos neergezet aan de rand van het universiteitsterrein in Utrecht (warmtekrachtcentrale, ontworpen door Dok Architecten). Een krachtig beeldverhaal in roestrood, luchtblauw en wit.

What beautiful things people create! An almost otherworldly building, seemingly placed casually at the edge of the university campus in Utrecht (a combined heat and power plant, designed by Dok Architecten). A powerful visual story in rust-red, sky-blue and white.

Over **Patz vander Sloot (1964)**

Mijn ontdekking van de fotografie als tiener gaf mij een manier om mijn talent voor verhalen richting te geven. Na mijn opleiding aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag begon ik mijn loopbaan als modefotograaf.

Al snel raakte ik gefascineerd door de mogelijkheden van digitale beeldbewerking, wat mij op een breed en kronkelig pad bracht, weg van de fotografie en langs uiteenlopende disciplines als webdesign, advertising en het ontwikkelen van multidisciplinaire verhaalconcepten. Steeds bleef het verhaal de rode draad, met beeld als essentieel element.

In 2023 vond ik mijn weg terug naar het daadwerkelijke maken van beelden. Geïnspireerd door mijn ateliergenoten nam ik deel aan een groepsexpositie van het Huis van Betekenis, een werkplaats en gemeenschap van voornamelijk illustratoren.

Vandaag de dag is autonome fotografie een van mijn belangrijkste middelen om verhalen te vertellen. Geïnspireerd door magisch realisme en cinematografie bevind ik mij voortdurend op een ontdekkingsreis in het grensgebied tussen realisme en surrealisme, waar ik zowel in de natuur als in de stad mijn onderwerpen voor mijn voornamelijk fotoseries vind.

Omdat de realiteit slechts het startpunt is, speelt beeldbewerking een belangrijke rol – altijd in dienst van de fotografie, zonder die te laten vervloeien tot pseudo-schilderkunst of digitale kunst.

About **Patz vander Sloot (1964)**

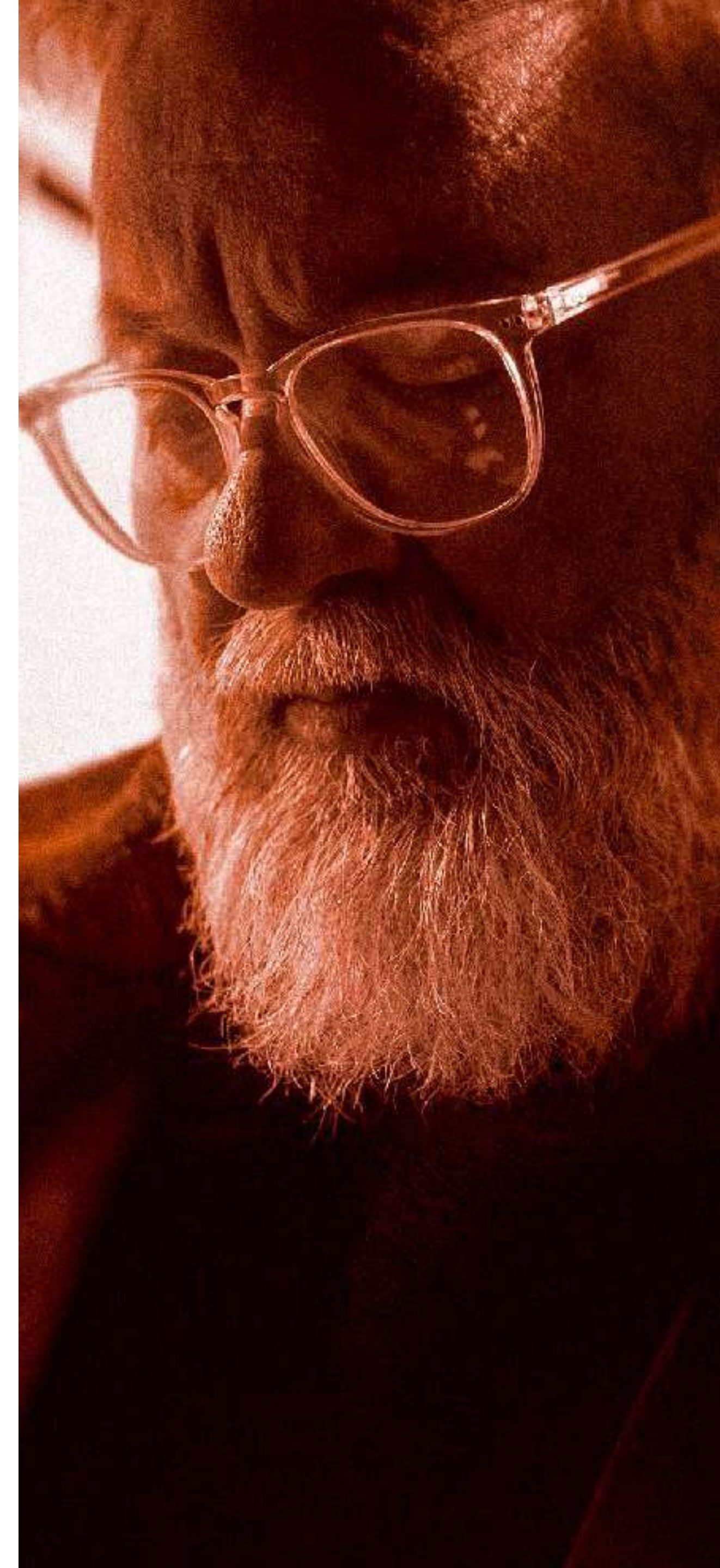
Discovering photography as a teenager gave me a way to channel my talent for storytelling. After graduating from the Royal Academy of Art in The Hague, I began my career as a fashion photographer.

Soon I became fascinated by the possibilities of digital image editing, which led me onto a broad and winding path, away from photography and through diverse disciplines such as web design, advertising, and the development of multidisciplinary narrative concepts. Throughout, the story remained the common thread, with imagery as an essential element.

In 2023, I found my way back to the actual creation of images. Inspired by my studio colleagues, I took part in a group exhibition at Huis van Betekenis, a workshop and community consisting mainly of illustrators.

Today, autonomous photography is one of my most important means of telling stories. Inspired by magical realism and cinematography, I find myself constantly on a journey of discovery at the intersection of realism and surrealism, where I draw subjects for my mainly photographic series both from nature and from the city.

Since reality is only the starting point, image editing plays a significant role —always in service of the photograph, without letting it dissolve into pseudo-painting or digital art.

PatzvanderSloot
Visual Storytelling

Patz vander Sloot

patzvandersloot@gmail.com

+31 (0)6 52 406 004 (Whatsapp / Signal)

www.patzvanderslootphotography.com

Utrecht, The Netherlands

Check for more new and old work, experiments and sketches on Instagram
[@patzvanderslootphotography](https://www.instagram.com/patzvanderslootphotography)